

tidspunkt her i dag har givet udtryk for, at jeg ikke ønsker, at man er med i den debat. Jeg tror ikke, at jeg på et eneste tidspunkt har givet udtryk for, at ministeriet heller ikke fremover skal drøfte fødevarer-kvalitet. Det vil vi gerne være med til at præge debatten om.

Carina Christensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi sagtens se alt det gode i den forrige regerings mål med at oprette et råd for bedre madkvalitet.

Vi ønsker også, at der skal være fokus på kvalitetsvarer, og vi ønsker også, at udbuddet af kvalitetsvarer skal øges. Vi tror bare ikke på, at vi opnår det ved at nedsætte et råd for bedre madkvalitet. Sikring af bedre madkvalitet er efter vores opfattelse ikke en kerneopgave. Hvis kvaliteten i vore fødevarer skal hæves, er det hos producenterne, der skal sættes ind. Kvalitet opnås bedst i et tæt samspil mellem dem, der udbyder varen, og så kunden, der vælger at købe varen. Danskerne kan sagtens selv definere og fastlægge deres kvalitetskrav, hvad angår de fødevarer, de vælger at lægge i deres indkøbskurv, uden statens hjælp. Det vigtigste er, at de har mulighed for direkte at stille krav til producenterne.

I Det Konservative Folkeparti bakker vi op om regeringens beslutning om at nedlægge Rådet for Bedre Madkvalitet, og vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Jørn Jespersen (SF):

Det interessante ved denne her eftermiddags debat er jo, om regeringsskiftet også indvarsler en fuldstændig ny fødevarerpolitik i Danmark.

Situationen op igennem 1990'erne har været den, at ved årtiets begyndelse havde vi en meget ensidig, ikke fødevarerpolitik, men landbrugs- og eksportinteresser, på erhvervsinteresser og i begrænset omfang på ren fødevarer-sikkerhed, altså det forhold at man ikke bliver syg.

Kl. 16.05

Det, der skete op igennem 1990'erne, som var meget glædeligt, var, at der i stigende omfang kom fokus på forbrugernes interesser, på fødevarer, på måltidet, på smag, på mangfoldighed, på kvalitet. Det var en politisk udvikling, som vi var mange der var optaget af, og som heldigvis i stigende omfang vandt frem.

I forbindelse med den diskussion blev der lavet et kvalitetsmærke ud fra de bedste intentioner om at sikre større valgmuligheder og større

gennemsigtighed for forbrugerne. Og der var vi nødt til at erkende, at den måde, det første kvalitetsmærke blev udformet på, ikke var nogen succes, hverken set fra producenteres eller fra forbrugernes side. Derfor var det selvfølgelig interessant at diskutere, om man på anden vis kunne sikre forskellige former for certificeringer og mærkningsordninger, som giver et reelt friere valg.

Der synes jeg, at jeg må sige til de tidligere ordførere, som har talt om, at det her skal man ikke blande sig i, det er en sag mellem forbrugere og producenterne, at hvis man bare følger et førsteårs kursus i nationaløkonomi, vil man vide, at en af forudsætningerne for det frie valg er gennemsigtighed for forbrugeren i forhold til markedet, at man har de fulde oplysninger om varernes indhold og kvalitet set i relation til deres pris. Og det er jo lige præcis det, det handler om: at sikre, at det frie valg bliver en realitet og ikke bare et postulat.

Vi har hele tiden advokeret for, at der burde være flere forskellige mærker, at der burde være langt større mulighed for, at forskellige producenter kunne slå sig sammen, markedsføre forskellige typer af varer med bestemte karakteristika i forhold til bestemte segmenter inden for kundegruppen, sådan at vi fik en mangfoldighed og en reel konkurrence mellem mange forskellige kvaliteter. Og vi har opfattet det her råd som et forsøg på at gå den vej. Det kan da godt være, at det ikke har fået det præcis rigtige kommissorium, det er vi til enhver tid villige til at diskutere, men det er i hvert fald et forsøg på at skabe en større mangfoldighed, et bedre udbud og dermed en mere reel valgfrihed for forbrugere.

Når det bliver nævnt, at vi på et tidspunkt har vundet verdensmesterskabet i Danablu-oste fra Bornholms Andelsmejeri, er det jo et udtryk for, at vi har brug for netop at beskytte mange små producenter, hvor det, der er den øjeblikkelige tendens, er en monopolisering og en ensretning inden for dansk fødevarerpolitik. Der er brug for tiltag, der kan sikre, at også de små innovative iværksættervirksomheder og de mindre nicher får en beskyttelse, fordi forbrugere kender dem, fordi forbrugere får lejlighed til at møde dem og tage stilling til dem.

Der synes vi, at det her initiativ med rådet var en mulighed for også at støtte de mindre producenter og skabe et kendskab til deres produkter, sådan at vi ikke bare var verdensmestre i 1998, men også kan blive det i det nye århundrede.